

τσάπος, ὁ τράγος. Ἰσως ἐκ τῆς ποιμενικῆς ἐπιφωνήσεως «τσάπ, τσάπ».

τσαρεύει, οἰστρηλατεῖται δίκην ὄνου.

τσάρκος, ὁ διὰ φράκτου κατασκευαζόμενος κύκλος, ἐν ᾧ ἐγκλείουσι τὴν νύκτα τὰ πρόβατα. Ἐκ τοῦ Λατιν. circus.

τσάφη (ῆ), ἡ πάχνη. Καὶ τὸ ὑγρὸν ψῆχος.

τσάχαλο (τό), λεπτόν μόνιον κοριορτοῦ.

τσέρμα (ῆ), ἡ συνολικὴ τῶν νεύρων τοῦ ποδός, ἡ κίφινιδίως ἐπερχομένη τὴν νύκτα, τὸ καὶ νευροκαβαλλίκευμα.

τσέρως (ό), εἶδος δρυός ἀγρίης.

τσέφλοιο καὶ τσόφλοιο (τό), φλοῖός, ἐξῶφλοιο.

τσαγοῦλι (τό), ἡ σιγῶν.

τσατά (ῆ), ῥάπισμα ἐπὶ τῆς περσεῖς. Ὁ καὶ μπάτσος, **φοῦσκος**, κόλαφος.

τσίγαλο (τό), ἀμύγδαλον.

τσιγκρίζω, (Βυζ.), ἐρχομαι εἰς διάστασιν μετὰ τινος. «Τὰ τσίγκρισκα μαζὺ του», διαπληκτίσθην. Ρίζ. συγκρούω. Καὶ **τσιυγκρίζω**, συγκρούω τὸ Πασχαλινόν αἶγόν μετ' ἄλλου.

τσίμα (ῆ), ἰχθύδιον λιμναῖον. ὁμοιάζον πρὸς τὴν θαλασσίαν **ἀθερίνα**.

τσιμουτάω, ψιθυρίζω. «Δὲν ἐτσιμουτίσα», δὲν ἐτόλμησε ν' ἀρθρώσῃ λέξιν. Καὶ τσιμουδιά, ψιθυρισμός. Ρίζ. ἴσως ἐκ τοῦ Λατιν. muto, ἄλλalos.

τσιμπλά, (Βυζ.), καὶ ἡ λέξις τοῦ λύγγου' σιπαλή.

τσίνα (ῆ), ἐραθεισμός, ὀργή, ἰδιοτροπία.

τινιάω, ἔχω ἰδιοτροπίας.

τιντσιριάζω, τρεμουλιάζω ἐκ τοῦ ψύχους.

τσιουῦκα (ῆ), λόφος' ἡ λέξις φάνεται ἕνικῆ.

τσιουῦπρα, ἡ κόρη, νεάνις, παρθένος' ἡ λέξις πιθικῶς Ἀδελανική. Ἀλλαχόθι τσιούπα.

τσιότσο, ὀλίγον, ἐλάχιστον. «Δὲ' μου τσιότσο ψωμί», τόσο θά ψωμάκι.

τσιρίτσα (ῆ), ἴδε διάσυνας. Ἐκ τοῦ σκύρος.

τσιρλόχορτο, φυτὸν κισσοειδές, οὗ τὸ κρόμμυον προκαλεῖ τίλημα.

τσιρόνι, ἰχθύδιον θαλάσσιον. Ἀθερίνος.

τσιολιάς, κηκοποιός, ὑποπτος.

τσιολίζω, κτυπῶ, κοπανίζω τὸν ἀρχαῖοστον, πρὸς ἀπόσπασιν τῶν κόκκων ἐκ τοῦ στελέχους.

τσιουκίδα, (Βυζ.), καὶ θένθρον ὑψηλὸν ὡς πλάτανος, οὗ τὸ ξύλον χρησιμοποιεῖται ἰδίως εἰς κατασκευὴν ἀγγείων, ὡς ἡ πλόσκα κλπ.

